

зеръ, кат' ти грабиж кубилцата... хичъ не думамъ че имашъ сабія.

Маргар. Бре! ти си била дошева.

Анка. Що са подигравашъ съсъ жената? — отъ ржцѣтъ ѝ хлѣбъ ѣдешъ.

Маргар. *(като олава Селенката)* Я, да та видижъ юнакъ ли си.

Селенката. *(като го бутва)* Махни са куче урсушко.
[избѣгва].

Маргар. *[като изважда сабіята си]* Я сега азъ тебе ще та направиж на парчета. *(отива до нейде и са враща)*.

(Въ това време възгъ отъ сцената са зачува тропотня).

Маргар. *(оплашено)* Нѣкои си иджтъ.

ЯВЛЕНІЕ V.

Горнитѣ, Митю, послѣ Герги, Пенчию, Димитраки и Злата.

Анка. *(оплашено)* Ахъ, Боже! Що е?

Митю. *(който влиза буйно съ сабія въ ржка)* Стой про-
клѣтій!

Маргар. *(като издига сабіята)* Вънъ! убитъ си.

Анка. *(като са тегли назадъ)* Ахъ, Боже!

(Залавятъ са двѣма на двоебой, Митю ранява Маргаридя).

Маргар. *(като пада долу)* Уби ма!

(Въ това време влизатъ Герги, Пенчию, Злата и Димитраки).

Анка. *(като вижда майка си, впускаса да я прегърне)* Мане!

Злата. *(сжщо като я преграща)* Ахъ, рожбата ми!

(Сички запѣватъ):

Славно, честно и почетно	Сѣки момъкъ, сѣка мома
За младитѣ въ днешньо време	Отъ рода си да залюбва:
Да са държатъ у своето	Тжъзъ любовь за тѣхъ е сама,
Прѣдѣдно народно име.	Що природно ги събирва.
Младитѣ що са предаватъ	Да сме вѣрни въ сѣки случай
Въ лжскавата цивилизаця,	На народній си обичай:
Смѣшни предъ свѣта са праватъ,	Чуздото за насъ е странно,
Лекоумность ги назнача.	Че за други е скроено.

КРАЙ.